

[Í þessu skjali eru fyrstu 11 síðurnar vélþýddur texti úr ensku yfir á íslensku. Næstu 18 síður er frumtextinn á ensku ásamt myndum úr vefmiðlinum **Fair Observer**]

Fair Observer

Hin miklu svik: Af hverju vestræna vinstrið hunsar írönsk fórnarlömb

Nútíma framfarahreyfingin hefur fórnað kjarnagildum sínum um frelsi og veraldlega stefnumótun til að mynda stefnumótandi samstarf við guðræðisleg öfl gegn vestrænum lýðræðishagsmunum.

Með því að vera heltekinn af átökunum í Gaza en hunsa kerfisbundin fjöldamorðin í Teheran sýna þessir aðgerðarsinnar fram á hugmyndafræðilega hlutdrægni sem hyggst frekar á and-vestræn stjórnkerfi en raunveruleg mannréttindafórnarlömb.

EFNIR ALI OMAR FOROZISH

Í gegnum Shutterstock.

Fylgdu

@AliOForozish

DEILA

21. FEBRÚAR 2026 05:45 EDT

Kíktu á athugasemdasíðuna okkar!

Sagan mun skrá snemma á 21. öld sem tímabil „Hið mikla svik“. Við verðum vitni að djúpstæðu siðferðilegu hruni innan vestrænnar fræðasamfélags, fjölmiðla og stjórnmalahreyfinga - hruni sem skilgreint er af deyfandi þögn varðandi kerfisbundna slátrun Íslamska Lýðveldisins á íranska þjóðinni, í andstöðu við sífellda, virkjaða reiði gegn stríði Ísraelsríkis í Gaza. Þessi mismunur er ekki tilviljun landfræðilegrar tilviljunar eða afleiðing fáfræði. Þetta er útreiknuð, hugmyndafræðileg samstaða. Vinstrihreyfingin í Vesturlöndum – sem samanstendur af marxistum, póstmóðernistum og sjálfskipuðum „framfarasinnum“ – hefur yfirgefið meginreglur upplýsingarinnar um frelsi, veraldlega stefnu og almenn mannréttindi og hefur kosið bandalag við íslamska alræðisstefnu.

Við verðum að horfast í augu við hinn grimmilega sannleika: Þráhyggja vinstri manna á Ísrael má líta á sem skjól fyrir djúpstæða gyðingahatur og hatur á vestrænni siðmenningu.

Vinstrihreyfingin hefur stutt hreyfingar sem eru sífellt meira and-vestrænar, and-kapítalískar og and-síónískar. Íranska þjóðin, sem þráir veraldlegt, vestrænt lýðræði, styður hreyfingu sem er ekki í takt við nútíma vinstrihreyfinguna.

Vinstrihreyfingin skynjar Íslamska lýðveldið ekki sem guðræðislega harðstjórn, heldur sem fórnarlamb „amerískrar heimsvaldastefnu“. Þar af leiðandi líta þeir á baráttu íranska þjóðarinnar fyrir frelsi ekki sem frelsishreyfingu, heldur sem „litbyltingu“ sem vestræn leynipjónusta hefur hvatt til. Líffærafræði þagnarinnar

Þegar Ísrael hóf gagnsókn sína á Gaza eftir grimmdarverk Hamas 7. október, virkuðu vinstri vængirnir á Vesturlöndum samstundis. Samtök eins og CodePink, Democratic Socialists of America (DSA) og Palestine Action fylltu götur Lundúna, New York og Parísar. Í Lundúnum einni skipulögðu skipuleggjendur yfir 35 stórar mótmælagöngur á nokkrum mánuðum og drógu að sér hundruð þúsunda þátttakenda til að hrópa eftir eyðingu gyðingaríkisins.

Berið þetta saman við viðbrögðin við uppreisnunum í Íran. Í nóvember 2019 myrti Íslamska lýðveldið 1.500 mótmælendur á nokkrum dögum. Árið 2022, eftir morðið á Mahsa Amini, drápu öryggissveitir yfir 500 óbreytta borgara og blinduðu hundruð til viðbótar með fuglaskotum. Í síðustu uppreisnunum 2025–2026 stigmagnaðist ofbeldi stjórnarinnar upp í „lokastig“ og drápu þúsundir í örvæntingarfullri tilraun til að lifa af.

Skortur á mótmælum frá vinstri vængnum afhjúpar tvískinnung þeirra. Vinstrimenn láta sig aðeins varða hver gerandinn er og hver fórnarlambið er. Ef gerandinn er bandamaður Vesturlanda (Ísrael) er reiðin óendanleg. Ef gerandinn er óvinur Vesturlanda (Íran) er þögnin algjör.

Hvar voru búðirnar við Columbia-háskóla fyrir drengina og stúlkurnar sem Íslamska byltingarvarðliðið (IRGC) skaut í augun? Hvar voru mótmælin í London fyrir Balúkíana sem voru myrtir í Zahedan? Þau voru ekki til. Vinstrimenn héldu áfram að vera á kaffihúsum sínum, í setustofum kennara og í stéttarfélagssölum sínum, þöglir.

Mælingar: Viðbrögð við stríðinu í Gaza (hreyfing vinstrimanna) Viðbrögð við uppreisnum í Íran (hreyfing vinstrimanna)

Mikil mótmæli (London) 35+ stórar mótmæli (október 2023–2025) Stöðugir, litlir samkomur (aðallega útlendirar)

Búðir á háskólasvæðum útbreiddar um Bandaríkin/Evrópu (Columbia, UCLA) Engar; Háskólahópar hunsuðu íranska nemendur

Yfirlýsingar stofnunarinnar Daglegar fréttatilkynningar, ásakanir um þjóðarmorð (DSA, CodePink) Yfirlýsingar gegn stríði sem vara við íhlutun Bandaríkjana/Ísraels

Helstu slagorð „Alþjóðleg intifada“, „Frá ánni til sjávar“ Þögn; Minnkun á „Konu, lífi, frelsi“

Markmið reiðinnar Fórnarlamb árásar (Ísrael/Vesturlönd) Frelsarinn (Mótmælendur/Ísrael/Bandaríkin)

Tafla 1: Ósamhverfa reiðinnar

Vinstrimenn réttlæta þráhyggju sína gagnvart Gaza með því að vitna í mannfallstölur frá Hamas - skilgreindum hryðjuverkasamtökum - en hunsa staðfesta fjöldamorðin í Íran. Þetta endurspeglar vísvitandi þekkingarfræði fáfræði. Þegar hryðjuverkastjórn eins og Hamas birtir tölur, meðhöndlar vinstrimenn þær sem fagnaðararindi til að kynda undir and-Ísrael. Þegar Íslamska lýðveldið slátrar borgurum sínum, kennir vinstrimenn ekki íranska stjórninni um. Í staðinn fullyrða þeir að vestrænt samhengi sé á bak við glæpi stjórnarinnar - það er að segja að glæpirnir séu bein orsök „bandarískrar heimsvaldastefnu“.

Í Íran, eingöngu á meðan aðgerðirnar stóðu yfir í janúar 2026, eru trúverðugar áætlanir um að þúsundir hafi fallið á einni viku. Amnesty International lýsti þessu

sem „fordæmalaus banvæn aðgerð“ sem felur í sér ólöglegt vald, skotvopn og vélbyssur sem notaðar eru gegn óvopnuðum mannfjölda. Tölfræðileg greining sýnir að dagleg mannfallstíðni í aðgerðum Írans er meiri en mannskæðasti tími Gaza-stríðsins og jafnvel Íran-Íraksstríðsins.

Samt sem áður viðurkenna vinstrimenn tölur Hamas án efa. Þeir hunsa þá staðreynd að Hamas setur bardagamenn inn á borgaraleg svæði og notar eigin íbúa sem mannlega skjöldu. Þeir hunsa viðvaranir sem Ísrael veitir. Aftur á móti, varðandi Íran, draga þeir tölurnar í efa. Þeir biðja um „óháða staðfestingu“ í landi sem bannar alla sjálfstæða fjölmiðla. Þeir forgangsraða „fullveldi“ slátrarans framur lífi fórnarlambins.

Judith Butler - sem má líta á sem „æðstaprest“ vinstri kenningarinnar - kynnti hugtakið „sorgarhæfni“ eða hugmyndina um að valdakerfi ráði því hverjir líf teljast mannleg. Í öfugri kaldhæðni framfylgja Butler og fylgismenn þeirra þeirri stigveldi sem þeir segjast gagnrýna. Fyrir nútíma vinstrimenn er palestínskt líf sem tapast í stríði sem Hamas hóf, geimharmleikur, þjóðarmorð sem krefst alþjóðlegrar byltingar. Að Íslamska lýðveldið eyðileggi líf Írans og gerir það að verkum að það er óþægindi og fylgikvillar í baráttunni gegn bandarískri yfirráðastöðu.

Butler kann að hafa fordæmt ofbeldi Hamas eftir 7. október, en þeir eyddu einnig áratugum í að skilgreina Hamas og Hezbollah sem „framsæknar félagslegar hreyfingar“ og hluta af „alþjóðlegri vinstri“. Þessi fræðilegi rammi veitir íslömskum slátrara siðferðislega friðhelgi. Með því að flokka Íran og umboðsmenn þess sem „mótspyrnu“ sviptir vinstri öflin fórnarlömbum þeirra - írönskum konum, andófsmönnum, gyðingum - sorgarskyldu. Vinstri öflin syrgja ekki Írana vegna þess að vinstri öflin líta á íranska stjórnina sem bandamann í stríðinu gegn Vesturlöndum.

Þetta stigveldi er beinlínis kynþáttabundið og hugmyndafræðilegt. Vinstri öflin líta á Palestínumenn sem „brún fórnarlömb“ „hvíts sionisma“. Þeir líta einnig á Írana sem „brúna“, en vegna þess að íranska stjórnin er á móti Vesturlöndum getur vinstri öflin ekki skilgreint íranska þjóðina sem fórnarlömb þess stjórnvalda. Til að gera það þyrfti að viðurkenna að and-vesturlegt

afl geti verið illt. Þetta raskar tvíþættri heimsmynd þeirra. Þess vegna afmá þeir íranska fórnarlambið.

Rauðgræna bandalagið

Til að skilja hvers vegna marxískur námsmaður í New York fagnar guðræðislegum múlla í Teheran verðum við að greina „Rauðgræna bandalagið“. Þetta er ekki tímabundið hjónaband þæginda; það er djúpt hugmyndafræðilegt samruni marxisma (rauðs) og íslamisma (græns) sem sameinast af sameiginlegu hatri á vestrænni frjálslyndisstefnu, kapitalisma og sionisma.

Svikin hófust árið 1979. Michel Foucault, guðfaðir póstmódernismans, ferðaðist til Írans og studdi frægt íslömsku byltinguna. Hann sá í hreyfingu æðsta leiðtogans, ayatollah Khomeini, „pólítíska andlega stefnu“ sem bauð upp á öflugt vopn gegn „yfirráðum“ vestrænnar frjálslyndrar nútímahyggju. Foucault hafnaði skýrt viðvörðunum íranskra femínista og veraldarhyggjumanna og vísaði ótta þeirra við guðveldi á bug sem „vestrænum“ kvíða.

Stuðningur Foucault skapaði fordæmi sem hrjáir vinstrimenn enn þann dag í dag. Foucault leit á „mannréttindi“ sem vestræna hugmynd. Þess vegna varð höfnun íslamista á þessum réttindum að tegund „frelsunar“ frá vestrænni umræðu. Samkvæmt honum var grimmd íslamska lýðveldisins ekki barbarismi, heldur ósvikin mótspyrna gegn dauðhreinsuðum skynsemi Vesturlanda. Sérhver glæpur sem framinn er af „and-heimsvaldastefnu“ er fyrirgefandlegur. Foucault hunsaði aftökur byltingarmanna á samkynhneigðum og vinstrimönnum vegna þess að byltingin ögraði sjanum, bandarískum bandamanni.

Í dag sjáum við vitsmunalegt DNA Foucaults í verkum Hamid Dabashi og ritstjórnargreinum The Guardian. Þegar Dabashi heldur því fram að ísraelskir Mossad-njósningar kyndi undir mótmælum Írans til að „afvegaleiða“ athyglina frá Gaza, þá beinir hann synjun Foucaults á að veita íranska þjóðinni sjálffræði. Fyrir þessa fræðimenn geta Íranar ekki mögulega þráð vestrænt frelsi; þeir hljóta að vera brúður erlendrar samsæris.

Klassískur marxismi lítur á trúarbrögð sem „ópíum fjöldans“. Hins vegar, þegar Nýja vinstrið gerði sér grein fyrir því að verkalýðsstéttin á Vesturlöndum hafði hafnað byltingunni, leitaði hún nýs verkalýðsstéttar. Þeir fundu hana í „alþjóðlegu suðri“ og sérstaklega í íslömskum hreyfingum.

Þessi samleitni hvílir á þremur meginstoðum:

1. Sameiginlegur óvinur: Báðir aðilar skilgreina Bandaríkin og Ísrael („Stóra Satan“ og „Litla Satan“) sem helstu hindranir fyrir útópíu sinni.
2. Sameiginleg aðferð: Báðir aðilar berjast fyrir ofbeldisfullri niðurníðslu núverandi skipulags. Vinstrimenn afsaka íslamska hryðjuverkastarfsemi sem „vopnaða baráttu“ eða „viðnám“.

3. Sameiginleg gyðingahatur: Marx tengdi kapítalisma við gyðingdóm (í Um gyðingaspurninguna). Íslamistar tengdu gyðingdóm við alheimsillsku. Rauðgræna bandalagið skapar óaðfínanlegan samruna þar sem „and-síonismi“ þjónar sem félagslega viðurkennt farartæki fyrir þetta sameiginlega hatur.

Þögn vinstri manna um Íran er bein krafa þessa bandalags. Þú gagnrýnir ekki félag þína í skotgröfunum. Ef Hamas og Hezbollah eru „framvarðarlið“ and-imperialískrar baráttu, eins og Butler lagði til, þá verður verndari þessara hópa - íranska stjórnin - að vera varin gegn gagnrýni.

Póstmóðernismi tók í sundur hugtakið hlutlægur sannleikur og skipti því út fyrir „frásagnir“ og „valdadýnamík“. Í þessari heimsmynd eru engar staðreyndir, aðeins „nýlendustefnur“ eða „afnýlendustefnur“. Íranska stjórnin myrðir konur fyrir að sýna hár, en póstmóðernísk túlkun gefur til kynna að gagnrýni á hijab-lögin sé „íslamófóbísk“ og þröngvi „vestrænum femínískum stöðlum“ upp á einstaka menningu.

Þessi vitsmunalega fimleikastefna gerir vinstri mönnum kleift að ganga fyrir „æxlunarréttlæti“ í Ameríku á meðan þeir styðja stjórn sem nauðgar kvenkyns föngum sem stefnu. Þeir líta á íranska mótmælendur sem krefjast veraldarhyggju ekki sem hetju, heldur sem innfæddan uppljóstrara sem spillt er af vestrænni hugmyndafræði. Þess vegna fékk slagorðið „Kona, líf, frelsi“ fáa viðurkenningu meðal vestrænna róttækra vinstri manna; það er of alhliða, of frjálslýnt og of í samræmi við vestræn gildi.

Þjóðarmorðsræðan og gyðingahaturskjarinn

Hræsni vinstri manna kristallast í notkun þeirra á hugtakinu „þjóðarmorð“. Vinstrimenn saka gyðingaríkið um sömu glæpi sem íranska stjórnin fremur daglega, en vinstrimenn þegja um hið síðarnefnda. Ef þeir hafa eins miklar áhyggjur af „mannréttindum“ og þeir halda fram, þá væru þeir ekki eins þegjandi um glæpina sem framdir eru í Íran. Óhófleg reiði gagnvart Ísrael vegna íranska stjórnarinnar fær mig til að trúá því að gyðingahatur, frekar en einlæg umhyggja fyrir mannréttindum, sé hvatinn.

Berum saman framkvæmd stríðsins í Gaza við kúgunina í Íran.

— Tilgangur: Ísrael beinist að Hamas-vígamönnum sem eru innilokaðir á borgaralegum svæðum. Ísraelski varnarliðið (IDF) veitir viðvaranir, leiðir og aðstoð. Mannfallshlutfallið, jafnvel þótt viðurkennt sé tölur Hamas, er langt undir viðmiðum í borgaralegum hernaði. Þetta þýðir auðvitað ekki að allar aðgerðir IDF séu óaðfínanlegar, né að allar aðgerðir hafi verið gallalaugar.

— Áform Írans: Íranska stjórnin beinist sérstaklega að eigin borgurum — konum, námsmönnum, verslunareigendum — með banvænum ásetningi til að varðveita völdin. Þeir nota vélbyssur á mannfjölda, taka fanga af lífi án réttarhalda og blinda mótmælendur vísitandi.

Vinstrimenn kalla varnarstríð Ísraels þjóðarmorð en neita að nota jafnvel hugtakið „fjöldamorð“ um aðgerðir Írans. Þegar Bandaríkin eða Ísrael hóta að grípa inn í til að stöðva morðin í Íran, þá lýsa vinstrimenn þeim sem heimsvaldastefnu og andmæla utanaðkomandi íhlutun jafnvel þótt fréttir séu af kúgun. Þeir safnast saman til að vernda stjórnina fyrir afleiðingum og tryggja í raun að slátrunin haldi áfram.

Gyðingahatur sem skipulagsregla

Hvers vegna þessi mismunun? Svárið liggur í sjálfsmýnd hins skynjaða „heimsvaldasinna“. Vinstrimenn skynja Gyðinga sem „hvíta“, „auðuga“ og „valdafulla“ — endanlega kúgara í gagnsviðsstigveldinu. Ísrael, sem sameiginlegur Gyðingur, táknað velgengni aðskilins þjóðríkis og vestrænna gilda í Mið-Austurlöndum.

Aftur á móti líta vinstrimenn á múslima sem endanleg fórnarlömb. Þess vegna veldur múslímskt stjórnkerfi sem drepur sitt eigið fólk „vitranum ósamhljóða“ í huga vinstri manna. Það raskar frásögninni um „hvítan/gyðinglegan kúgara gegn brúnum/múslímskum fórnarlömbum“. Til að leysa þetta hunsa vinstrimenn glæpin (Íran) eða kenna vestrænum viðskiptaþvingunum um hann.

En þegar Gyðingar berjast gegn íslömskum árásum? Það staðfestir heimssýn vinstri manna. Ásökunin um „þjóðarmorð“ verður miðlæg í þeirri umgjörð. Eins og önnur gagnrýni á Ísrael er ásökunin um þjóðarmorð ekki í eðli sínu gyðingahatur. Hins vegar, þegar hún er notuð valkvætt, aðskilin frá lagalegum stöðlum og notuð til að jafna Gyðinga við Nasista, virkar hún minna sem lagaleg greining og meira sem siðferðileg umsnúningur - að afsaka Vesturlönd virðist sanna að vinstri mönnum er alveg sama um látna múslima; þeim er hins vegar ekki sama um látna múslima ef þeir geta kennt Gyðingum um dauðsföllin.

Rauðgræna bandalagið notar and-síonisma til að hylja gyðingahatur sitt. Hins vegar hverfur gríman þegar við sjáum viðbrögð þeirra við írönsku stjórnarandstöðuna. Íranska þjóðin — sem ég tel hugrökkustu frelsishetjur heims — styður Ísrael með yfirgnæfandi meirihluta. Hún hrópar „Hvorki Gaza né Líbanon, líf mitt fyrir Íran.“ Hún veifar ísraelskum fánum og þakkar Benjamín Netanyahu, forsætisráðherra Ísraels, fyrir stuðning hans.

Vinstrimenn hata þetta. Þeir hata að „göfugmennnið“ (í þeirra augum) neiti að leika hlutverk and-síonista fórnarlambins. Þar sem íranska þjóðin styður Ísrael lítur vinstrimenn á þá sem spillta eða brúður. Þetta leiðir í ljós ógnvekjandi sannleika: Vinstrimenn vilja frekar sjá Írani deyja undir stjórn Múllanna en að lifa frjálsum í vestrænu og ísraelsku lýðræði.

Kreppan 2026 og samsekt Vesturlanda

Uppreisnin 2025–2026 í Íran markaði lokastig Íslamska Lýðveldisins. Stjórnin, gjaldþrota og án lögmætis, sleppti helvíti yfir íbúa sína. Viðbrögð vesturlandavinstriðanna voru samsekt sem sagan mun dæma.

jafn alvarlega og Stalínistaafsökunarbeiðnin á fjórða áratugnum.

Í byrjun árs 2026 hrundi íranska hagkerfið. Ríalinn missti allt verðmæti sitt og skar á samfélagssáttmála ríkisins og Bazaar-þjóðarinnar. Stjórnin varð að „uppvakningaríki“ sem eingöngu var til til að drepa. Mótmæli dreifðust til allra 31 héraða og kröfðust ekki umbóta, heldur endaloka Íslamska Lýðveldisins. Stjórnin svaraði með sinni eigin „sigurkenningu“: algjörri útrýmingu andófsmanna. Þeir slökktu á internetinu, sendu þungavopn á svæðum Kúrda og Balúkí og hófu fjöldaftökur.

Á meðan Íranar dóu á götunum, safnaði vestræna vinstrið sér gegn þeim.

— Fréttir eins og MintPress News og The Grayzone ýttu undir samsæriskenningar um að mótmælin væru „uppreisnir sem Ísrael hvatti til“ þar sem „Mossad-njósningar“ földu sig í mannfjölda. Þessi frásögn þjónar til að afmennska mótmælendurna og mála þá sem erlenda njósnara sem verðskulda dauða.

— Hópar eins og CodePink héldu því fram að óeirðirnar væru eingöngu afleiðing af „viðurlögum Bandaríkjanna“, sem leystu stjórnina undan spillingu hennar og óstjórn. Þeir kröfðust afléttingar viðurlaga, sem myndu aðeins fjármagna kúgunarvél stjórnarinnar.

— CodePink og aðrir „stríðsandstæðingar“ skipulögðu mótmæli með yfirskriftinni „Ekkert stríð gegn Íran“, sem miðuðu sérstaklega að því að koma í veg fyrir stuðning Vesturlanda við uppreisnina. Með því að beita sér gegn þrýstingi á Teheran virkuðu þessir hópar sem ólaunaðir þrýstihópar ajatollanna.

Íranska þjóðin hefur komist lengra en leikurinn „umbótasinnar gegn harðlínumönnum“. Hún hrópar: „Umbótasinnar, harðlínumenn, leiknum er lokið.“ Samt sem áður héldu vestrænir vinstriðmenn og diplómátt stjórni Biden-tímabilsins fast í vonina um „umbótasinna“ og studdu persónur eins og Masoud Pezeshkian jafnvel þótt hann stýrði fjöldamorðum.

Vinstriðmenn neita að viðurkenna að ekki sé hægt að endurbæta Íslamska Lýðveldið. Til að viðurkenna þetta þyrfti að viðurkenna að trúarlegt, vestrænt andstætt ríki sé í eðli sínu illt. Vinstriðmenn kjósa „stöðugleika“ alræðis íslamsks stjórnkerfis fremur en „ringulreið“ vestrænnar byltingar. Þetta er kynþáttafordómar lágra væntinga: Þeir telja að Íranar séu ófærir um lýðræði og dæmdir til guðveldis.

Ísrael og íranska þjóðin

Í myrkri svika vinstri manna stóð ein þjóð staðfastlega með íranska þjóðinni: Ísrael. Þetta bandalag, sem myndast í sameiginlegri tilvistarbaráttu, afhjúpar gyðingahatur og vestræna andstöðu vinstri manna í mikilli ljósi.

Netanyahu ávarpaði íranska þjóðina beint og sagði: „Við samsömum okkur baráttu íranska þjóðarinnar ... frjálst Íran er enginn draumur.“ Ísrael bauð ekki bara upp á orð; það rýrði kúgunarkerfi stjórnarinnar. 12 daga stríðið í júní 2025 og árásir Ísraelsmanna á stjórnstöðvar Írans hersins veiktu járngríp stjórnarinnar og sköpuðu rými fyrir uppreisnina. Ísraelsk leyniþjónusta og nákvæmar loftárásir eyðilögðu yfirstjórn Hezbollah árið 2024, sviptu Teheran aðal hefndaraðgerðir hennar og skildu stjórnina eftir hernaðarlega munaðarlausu. Þar að auki notaði ísraelski flugherinn F-35I „Adir“ laumuflugvélar til að taka í sundur loftvarnakerfin S-300 og Bavar-373, sem sannaði að stjórnin getur ekki lengur verndað eigið loftrými eða kjarnorkuinnviði sína í Fordow og Natanz.

Berið þetta saman við leiðtoga vestrænna vinstri manna:

— **Jeremy Corbyn:** Þótt Corbyn hafi verið fljótur að kalla eftir vopnahléi til að bjarga Hamas, bauð hann aðeins upp á látlausu, „báða aðila“ orðræðu um Íran. Hann hefur áður komið fram í írönsku ríkissjónvarpi (Press TV) og fengið greiðslur upp á allt að 10.000 pund (um 13.800 dollara) frá áróðursdeild stjórnarinnar.

— The Squad (bandaríska þingið): Fulltrúar sem gráta yfir Gaza þögðu að mestu leyti eða kenndu „bandarískri heimsvaldastefnu“ um óeirðirnar í Íran. Þessir meðlimir kjósa stöðugt gegn viðskiptaþvingunum sem myndu beinast að fjárhagslegum björgunarlínunum Írans hersins en berjast samtímis fyrir „afskráningu“ hópa sem þjóna sem svæðisbundnir umboðsmenn Teheran.

Hreyfingin „Kona, líf, frelsi“ fann sterkasta utanaðkomandi stuðning sinn í Ísrael. Ráðhúsið í Tel Aviv lýstist upp með slagorði hreyfingarinnar. Ísraelskt samfélag hóf herferðina „#Ísraelselskaírana“.

Viðbrögð vinstri manna við þessari samstöðu voru viðbjóður. And-síonistar sakuðu Ísrael um að vera „fjólublátt“ eða að taka þátt í baráttu Írans. Þeir héldu því fram að íranskar konur gætu ekki hugsanlega viljað stuðning frá „síonistaeiningunni“. Þetta sannar að fyrir vinstri manna er hatur á Ísrael ofar réttindum kvenna. Þeir vilja frekar að íranskar konur berjast einar og deyja heldur en að þiggja hjálp frá gyðingaríkinu.

Íhaldssamur nútímahyggja og stjórnaarskipti

Tími „aðhalds“ og „sáttar“ er liðinn. „Umbótasinna“-blekkingarinnar er dauð. Heimsmynd vinstri manna hefur hrúnið í fen gyðingahatursfullra samsæriskenninga og afsökunarbeiðna um harðstjórn. Við verðum að leita nýrrar leiðar: íhaldssamur nútímahyggja og afgerandi íhlutun.

Lausnin á ringulreiðinni í Mið-Austurlöndum er ekki „veraldleg alræðisstefna“ vinstri manna né „guðræðisleg alræðisstefna“ íslamista. Það er íhaldssamur nútímahyggja. Þessi heimspeki sameinar:

— Efnahagsfrjálslyndi: Að brjóta niður ríkisstýrðan öfgahóp og vináttu múlla til að

Að styrkja einstaklinginn.

— Menningarleg íhaldsstefna: Að virða hefðir en hafna guðveldi; byggja stofnanir á fjölskyldu og eignum frekar en písklarvætti.

— Stofnanabreytingar: Að skapa veraldlegt ríki sem verndar réttindi með lögum, ekki trúarlegum fyrirmælum.

Þessi framtíðarsýn er í samræmi við vonir íranska fólksins, sem þráir eðlilegt, blómlegt þjóðríki, ekki byltingarkennda stefnu.

Vintrimenn öskra að íhlutun valdi ringulreið. [[Samanber Silfrið á RÚV 2. mars 2026.](#)] Við höldum því fram að tilvist stjórnarinnar valdi ringulreið. Snjöll íhlutunarstefna er siðferðileg og stefnumótandi nauðsyn: Bandaríkin verða að veita beint gervihnattainternet í farsíma (Starlink) til að brjóta stafræna hindrun stjórnarinnar, sem gerir byltingunni kleift að skipuleggja sig. Ísrael og Vesturlönd verða að hálfhöggva forystu Íranska hersins og eyðileggja „kúgunarvélina“ (Basij-miðstöðvar, flutninga), sem hallar valdajafnvæginu út á götuna. Vesturlönd verða að viðurkenna bráðabirgðaráð undir forystu einstaklinga eins og Reza Pahlavi, sem nýtur hollustu þögla meirihlutans og getur auðveldað hernaðarflóttu.

Fall Íslamska lýðveldisins mun sundra Rauðgræna bandalaginu. Án olíuþeninga og hugmyndafræðilegs stuðnings Teheran munu hópar eins og Hamas og Hezbollah visna. **Vinstri vængirnir á Vesturlöndum munu missa helsta hetju sína gegn „heimsvaldastefnunni“.**

Sönnunargögnin eru fordæmandi. **Vinstri vængirnir á Vesturlöndum eru orðnir gagnlegir fávitar íslamskra fasista. Þeir ganga til Gaza vegna þess að þeir hata Ísrael. Þeir hunsa Íran vegna þess að þeir hata Vesturlönd.** Þeir rægja írönsku stjórnarandstöðuna vegna þess að þeir hata frelsi.

Hræsni þeirra er ekki tilviljun; hún er grundvallaratriði. Með því að ganga til liðs við eitt afturhaldssamasta, kvenfyrirlitnasta og manndrapslegasta stjórnkerfi jarðarinnar hefur vinstri vængurinn fyrirgert siðferðilegu valdi sínu. Þeir eru ekki baráttumenn kúgaðra; þeir eru almannatengslaarmur kúgarans.

Þú getur lesið staðreyndabók CIA og hlustað á MI6 fólk til greiningar, eða þú getur lesið sjónarmið frá yfir 3.000 höfundum okkar frá yfir 90 löndum og skilið heiminn. Skráðu þig á ókeypis fréttabréf okkar núna.

Við verðum að hafna „stríðs-andstæðinga“ slagorðum þeirra, sem eru ekkert annað en kröfur um „stjórnarstuðning“. Við verðum að standa ótvírætt með Íran og Ísraelsríki. Leiknum er lokið. „Umbótasinnarnir“ eru dauðir. Vinstrimenn eru berskjaldaðir. Eina leiðin sem eftir er er algjört hrun Íslamska lýðveldisins og frelsun írönsku þjóðarinnar frá tvöföldum plágum múlla og marxista.

Skoðanir sem koma fram í þessari grein eru skoðanir höfundarins sjálfs og endurspeгла ekki endilega ritstjórnarstefnu Fair Observer.

Athugasemd

Innskráning

Vinsamlegast skráðu þig inn til að skrifa athugasemd

0 ATHUGASEMDIR

Tengd lesning

Óslökkvandi reiði: Af hverju halda götur Írans áfram að rísa

Á síðasta áratug hefur Íran upplifað endurtekin mótmæli sem knúin eru áfram af efnahagslegum erfiðleikum, pólitískri kúgun og félagslegum kröfum, einkum í kringum...

eftir ALI EKINCIEL, 13. febrúar 2026

Íran, Gaza og stjórnsmál skilyrtrar samstöðu innan vestrænna aðgerðasinna

Alþjóðleg samstaða er flókin af stefnumótandi bandalögum sem mynduð eru af nauðsyn frekar en sameiginlegri trú, sérstaklega í baráttu sem felur í sér Íran...

eftir SWAPNARKA ARNAN, 10. febrúar 2026

Af hverju hrun Írans krefst afgerandi íhlutunar Bandaríkjanna og Ísraelsmanna

Íran hefur gengið inn í lokastig kerfisbundins bilunar eftir 12 daga stríðið og efnahagshrunið snemma árs 2026....

eftir ALI OMAR FOROZISH, 13. janúar 2026

Styðjið Fair Observer

Við reiðum okkur á stuðning ykkar fyrir sjálfstæði okkar, fjölbreytileika og gæði.

Í meira en 10 ár hefur Fair Observer verið frjálst, sanngjarnt og óháð. Enginn milljarðamæringur á okkur, engir auglýsendur stjórna okkur. Við erum lesendastýrð, hagnaðarlaus samtök. Ólíkt

mörgum öðrum útgáfum höldum við efni okkar ókeypis fyrir lesendur, óháð því hvar þeir búa eða hvort þeir hafa efni á að borga. Við höfum enga greiðsluveggi og engar auglýsingar.

Á tímum falsfrétta, bergmálsklefa og síukúlna eftir sannleikann, birtum við fjölbreytt sjónarmið frá öllum heimshornum. Hver sem er getur gefið út hjá okkur, en allir fara í gegnum strangt ritstjórnarferli. Þannig færðu staðreyndarskoðað, vel rökstutt efni í stað hávaða.

Við birtum yfir 3.000 raddir frá yfir 90 löndum. Við höldum einnig fræðslu- og þjálfunarátlanir um efni allt frá stafrænum miðlum og blaðamennsku til ritlistar og gagnrýninnar hugsunar. Þetta er ekki ódýrt. Þjónar, ritstjórar, þjálfarar og vefforritarar kosta peninga.

Vinsamlegast íhugaðu að styðja okkur reglulega sem fastagestur eða sem meðlimur.

Einu sinni Mánaðarlega Árlega

\$11\$111

IRS viðurkennir Fair Observer sem skráða opinbera góðgerðarstofnun samkvæmt 501(c)(3) kafla (EIN: 46-4070943), sem gerir þér kleift að krefjast skattfrádráttar.

Vinsælast

Þetta er ástæðan fyrir því að rússneska þjóðin valdi heimsvaldastefnu til að lifa af

And-Vesturlensk viðhorf Rússlands hafa orðið að sameinandi hugmyndafræði sem réttlætir árásargjarna utanríkisstefnu þeirra. Hins vegar eru hefðbundin gildi sem kynnt eru...

eftir VALERY ENGEL, 26. júlí 2024

Skilja heiminn

Einstök innsýn frá 3.000+ framlagsaðilum í 90+ löndum

Fair Observer^o

Independence, Diversity, Debate

MIDDLE EAST NEWS

The Great Betrayal: Why the Western Left Ignores Iranian Victims

The modern progressive movement has sacrificed its core values of liberty and secularism to form a strategic partnership with theocratic forces against Western democratic interests. By obsessing over the conflict in Gaza while ignoring the systemic massacres in Tehran, these activists demonstrate an ideological bias that favors anti-Western regimes over actual human rights victims.

BY ALI OMAR FOROZISH

Via Shutterstock.

History will record the early 21st century as the era of the “Great Betrayal.” We witness a profound moral collapse within Western academia, media and political movements — a collapse defined by a deafening silence regarding the systematic butchery of the Iranian people by the Islamic Republic, contrasted against the ever-present, mobilized rage against the State of Israel’s war in Gaza. This disparity is not an accident of geography or a result of ignorance. It is a calculated, ideological alignment. The Western Left — comprising Marxists, post-modernists and self-described “progressives” — has abandoned the Enlightenment principles of liberty, secularism and universal human rights in favor of a “Red-Green” **alliance** with Islamic totalitarianism.

We must confront the brutal truth: The Left’s obsession with Israel can be seen as a cover for deep-seated antisemitism and a hatred of Western civilization. The Left has been supporting movements that are increasingly anti-Western, anti-capitalist and anti-Zionist. The Iranian people, who yearn for a secular, pro-Western democracy, support a movement that does not align with the modern Left.

The Left perceives the Islamic Republic not as a theocratic tyranny, but as a victim of “American imperialism.” Consequently, they view the Iranian people’s struggle for freedom not as a liberation movement, but as a “color revolution” instigated by Western intelligence.

The anatomy of silence

When Israel launched its counteroffensive in Gaza following the October 7 atrocities committed by Hamas, the Western Left mobilized instantly. Organizations such as **CodePink**, the Democratic Socialists of America (DSA) and Palestine Action **filled** the streets of London, New York and Paris. In London alone, organizers **staged** over 35 major marches within months, drawing hundreds of thousands of participants to chant for the destruction of the Jewish state.

Contrast this with the reaction to the Iranian uprisings. In November 2019, the Islamic Republic **murdered** 1,500 protesters within days. In 2022, following the murder of Mahsa Amini, security forces **killed** over 500 civilians and blinded hundreds more with birdshot. In the most recent 2025–2026 uprisings, the regime’s violence escalated to “terminal phase” levels, **killing** thousands in a desperate bid to survive.

The lack of outcry from the Left exposes its double standard. The Left cares only about the identity of the perpetrator and the identity of the victim. If the perpetrator is a Western ally (Israel), the outrage is infinite. If the perpetrator is an enemy of the West (Iran), the silence is absolute.

Where were the encampments at Columbia University for the boys and girls shot in the eyes by the Islamic Revolutionary Guard Corps (IRGC)? Where were the rallies in London for the Baluchis massacred in Zahedan? They did not exist. The Left remained in their coffee shops, their faculty lounges and their union halls, silent.

Metric	Gaza War Response (Leftist Mobilization)	Iranian Uprisings Response (Leftist Mobilization)
Major Protests (London)	35+ major marches (Oct 2023–2025)	Sporadic, small gatherings (mostly diaspora)
Campus Encampments	Widespread across the US/Europe (Columbia, UCLA)	Non-existent; Campus groups ignored Iranian students
Organizational Statements	Daily press releases , Genocide accusations (DSA, CodePink)	“Anti-war” statements warning <i>against</i> US/Israel intervention
Key Slogans	“Global Intifada,” “From the River to the Sea”	Silence; Diminishment of “Woman, Life, Freedom”
Target of Ire	The Victim of Aggression (Israel/West)	The Liberator (Protesters/Israel/US)

Table 1: The Asymmetry of Outrage

The Left justifies its obsession with Gaza by citing casualty numbers provided by Hamas — a designated terrorist organization — while ignoring the verified slaughter in Iran. This reflects a deliberate epistemology of ignorance. When a terrorist regime like Hamas reports numbers, the Left treats them as gospel to fuel anti-Israel sentiment. When the Islamic Republic slaughters its citizens, the Left does not put the blame on the Iranian regime. Instead, it claims that there is a Western **context** behind the regime's crimes — that is, that the crimes are a direct **cause** of “US imperialism.”

In Iran, during the crackdown of January 2026 alone, credible estimates place the death toll in the thousands within a single week. Amnesty International **described** this as an “unprecedented deadly crackdown” involving unlawful force, firearms and machine guns utilized against unarmed crowds. Statistical analysis **states** the daily kill rate in Iran's crackdowns exceeds the deadliest days of the Gaza war and even the Iran–Iraq war.

Yet, the Left accepts Hamas's numbers without question. They ignore the reality that Hamas **embeds** combatants in civilian areas, using their own population as human shields. They ignore the warnings Israel provides. Conversely, regarding Iran, they question the numbers. They **ask** for “independent verification” in a country that bans all independent media. They prioritize the “sovereignty” of the butcher over the life of the victim.

Judith Butler — who can be considered a “high priest” of Leftist theory — **introduced** the concept of “grievability,” or the idea that power structures determine whose lives count as human. In a twist of supreme irony, Butler and their acolytes enforce the very hierarchy they claim to critique. To the modern Left, a Palestinian life lost in a war started by Hamas constitutes a cosmic tragedy, a genocide demanding global revolution. An Iranian life **extinguished** by the Islamic Republic constitutes an inconvenience, a complication in the struggle against American hegemony.

Butler might have condemned Hamas’s violence after October 7, but they also spent decades **framing** Hamas and Hezbollah as “progressive social movements” and part of the “global Left.” This theoretical framework grants moral immunity to Islamist butchers. By **categorizing** Iran and its proxies as “resistance,” the Left strips their victims — Iranian women, dissidents, Jews — of grievability. The Left does not mourn Iranians because the Left views the Iranian regime as an ally in the war against the West.

This hierarchy is explicitly racial and ideological. The Left perceives Palestinians as “brown victims” of “white Zionism.” They also perceive Iranians as “brown,” but because the Iranian regime opposes the West, the Left cannot conceptualize the Iranian *people* as victims of that regime. To do so would require admitting that an anti-Western force can be evil. This disrupts their binary worldview. Therefore, they erase the Iranian victim.

The Red-Green alliance

To understand why a Marxist student in New York cheers for a theocratic mullah in Tehran, we must dissect the “Red-Green Alliance.” This is not a temporary marriage of convenience; it is a deep ideological fusion of Marxism (Red) and Islamism (Green) united by a shared hatred of Western liberalism, capitalism and Zionism.

The betrayal began in 1979. Michel Foucault, the godfather of post-modernism, traveled to Iran and famously **endorsed** the Islamic Revolution. He saw in Supreme Leader Ayatollah Khomeini’s movement a “political spirituality” that offered a potent weapon against the “hegemony” of Western liberal modernity. Foucault explicitly **rejected** the warnings of Iranian feminists and secularists, dismissing their fears of theocracy as “Western” anxieties.

Foucault’s endorsement established a precedent that plagues the Left to this day. Foucault **viewed** “human rights” as a Western construct. Therefore, the Islamist rejection of these rights became a form of “liberation” from Western discourse. According to him, the Islamic Republic’s brutality was not barbarism, but an **authentic resistance** to the sterile rationality of the West. Any crime committed by an “anti-imperialist” force is forgivable. Foucault **ignored** the execution of homosexuals and leftists by the revolutionaries because the revolution

Today, we see Foucault's intellectual DNA in the works of Hamid Dabashi and the editorials of *The Guardian*. When Dabashi **claims** that Israeli Mossad agents instigate Iranian protests to “distract” from Gaza, he channels Foucault's refusal to grant agency to the Iranian people. To these theorists, Iranians cannot possibly desire Western-style freedom; they must be puppets of a foreign plot.

Classical Marxism views religion as the “opium of the masses.” However, the New Left, realizing the working class in the West had rejected revolution, sought a new proletariat. They **found** it in the “Global South” and specifically in Islamist movements.

This convergence rests on three pillars:

- **Shared Enemy:** Both identify the United States and Israel (the “**Great Satan**” and “Little Satan,” respectively) as the primary obstacles to their utopia.
- **Shared Method:** Both advocate for the violent overthrow of existing structures. The Left **excuses** Islamist terrorism as “armed struggle” or “resistance”.
- **Shared Antisemitism:** Marx identified capitalism with Judaism (in ***On the Jewish Question***). Islamists identify Judaism with cosmic evil. The Red-Green alliance creates a seamless fusion where “anti-Zionism”

The Left's silence on Iran is a direct requirement of this alliance. You do not criticize your comrades in the trenches. If Hamas and Hezbollah are the “vanguard” of the anti-imperialist struggle, as Butler suggested, then the patron of these groups — the Iranian regime — must remain protected from criticism.

Postmodernism dismantled the concept of objective truth, replacing it with “narratives” and “power dynamics.” In this worldview, there are no facts, only “colonial” or “decolonial” perspectives. The Iranian regime murders women for showing hair, whereas the postmodern interpretation **suggests** that criticizing the hijab law is “Islamophobic” and imposes “Western feminist standards” on a unique culture.

This intellectual acrobatics **allows** the Left to march for “reproductive justice” in America while supporting a regime that rapes female prisoners as policy. They view the Iranian protester demanding secularism not as a hero, but as a **native informant** corrupted by Western ideology. This is why the slogan “Woman, Life, Freedom” **found** few takers among the Western radical Left; it is too universal, too liberal and too aligned with Western values.

The genocide libel and the antisemitic core

The Left's hypocrisy crystallizes in its application of the term "genocide." The Left accuses the Jewish state of the very crimes the Iranian regime commits daily, yet the Left remains silent on the latter. If they are as concerned about "human rights" as they claim, then they would not be so silent about the crimes being committed in Iran. The disproportionate outrage at Israel over the Iranian regime leads me to believe that antisemitism, more than a genuine concern for human rights, is the motivator.

Let us compare the conduct of the war in Gaza with the repression in Iran.

- **Intent:** Israel targets Hamas combatants **embedded** in civilian areas. The Israeli Defense Forces (IDF) provides warnings, corridors and aid. The casualty ratios, even accepting Hamas figures, fall well **below** the norms of urban warfare. Of course, this does not mean that every action taken by the IDF is beyond criticism, nor that all **operations** have been flawless.
- **Iran's Intent:** The Iranian regime **explicitly** targets its own *civilians* — women, students, shopkeepers — with lethal intent to preserve power. They use machine guns on crowds, execute prisoners without trial and deliberately blind protesters.

The Left **labels** Israel's defensive war a genocide but refuses to apply even the term "massacre" to Iran's actions. When the United States or Israel threatens to intervene to *stop* the killing in Iran, the Left **characterizes** them as imperialist, opposing external intervention even amid reports of repression. They mobilize to *protect* the regime from consequences, effectively ensuring the slaughter continues.

Antisemitism as the organizing principle

Why this disparity? The answer **lies** in the identity of the perceived "imperialist." The Left **perceives** Jews as "white," "wealthy" and "powerful" — the ultimate oppressors in the intersectional hierarchy. Israel, as the collective Jew, represents the success of a distinct nation-state and Western values in the Middle East.

Conversely, the Left views Muslims as the ultimate victims. Therefore, a Muslim regime killing its own people causes "cognitive dissonance" in the Leftist mind. It disrupts the narrative of "White/Jewish Oppressor vs. Brown/Muslim Victim." To resolve this, the Left **ignores** the crime (Iran) or blames it on Western sanctions.

But when Jews fight back against Islamist aggression? That confirms the Left's worldview. The charge of "genocide" becomes central to that framing. Like other criticisms of Israel, the accusation of genocide isn't inherently antisemitic. However, when it is deployed selectively, detached from legal standards, and used to equate Jews with Nazis, it functions less as legal analysis and more as moral inversion — **absolving** the West seems to prove that the Left does not care about dead Muslims; they only care about dead Muslims *if* they can blame Jews for the deaths.

The Red-Green alliance uses anti-Zionism to mask its antisemitism. However, the mask slips when we observe their reaction to the Iranian opposition. The Iranian people — who I consider the bravest freedom fighters in the world — overwhelmingly support Israel. They **chant** "Neither Gaza nor Lebanon, my life for Iran." They **wave** Israeli flags and thank Israeli Prime Minister Benjamin Netanyahu for his support.

The Left *hates* this. They hate that the "noble savage" (in their eyes) refuses to play the role of the anti-Zionist victim. Because the Iranian people support Israel, the Left **views** them as tainted or puppets. This reveals the terrifying truth: The Left would rather see Iranians die under the Mullahs than live free in a pro-Western, pro-Israel democracy.

The 2026 crisis and Western complicity

The uprising of 2025–2026 in Iran **marked** the terminal phase of the Islamic Republic. The regime, bankrupt and devoid of legitimacy, unleashed hell upon its population. The Western Left's response constituted an act of complicity that history will judge as severely as the Stalinist apologia of the 1930s.

By early 2026, the Iranian economy collapsed. The Rial lost all value, severing the social contract between the state and the Bazaaris. The regime became a “Zombie State,” existing only to kill. Protests spread to all 31 provinces, **demanding** not reform, but the end of the Islamic Republic. The regime responded with a “victory doctrine” of its own: total annihilation of dissent. They cut the internet, deployed heavy weaponry in Kurdish and Balochi areas, and began mass executions.

While Iranians died in the streets, the Western Left mobilized *against* them.

— Outlets like **MintPress News** and **The Grayzone** pushed conspiracy theories that the protests were “Israel-instigated revolts” involving “Mossad agents” hiding in crowds. This narrative serves to dehumanize the protesters, painting them as foreign agents worthy of death.

— Groups like CodePink **argued** that the unrest resulted solely from “US sanctions,” absolving the regime of its corruption and mismanagement. They demanded the *lifting* of sanctions, which would only fund the regime’s repression machine.

— **CodePink** and other “anti-war” groups organized **marches** titled “No War On Iran,” explicitly aiming to prevent Western support for the uprising. By lobbying against pressure on Tehran, these groups acted as the unpaid lobbyists of the Ayatollahs.

The Iranian people have **moved** beyond the “Reformist vs. Hardliner” game. They chant, “Reformist, Hardliner, the game is over.” Yet, the Western Left and the Biden-era diplomatic establishment clung to the “Reformist” hope, backing figures like Masoud Pezeshkian even as he presided over massacres.

The Left refuses to accept that the Islamic Republic cannot be reformed. To admit this would require admitting that a religious, anti-Western state is inherently evil. The Left prefers the “stability” of a totalitarian Islamist regime over the “chaos” of a pro-Western revolution. This is the racism of low expectations: They believe Iranians are incapable of democracy and destined for theocracy.

Israel and the Iranian people

In the darkness of the Left's betrayal, one nation stood firmly with the Iranian people: Israel. This alliance, forged in shared existential struggle, exposes the Left's antisemitism and anti-Westernism in stark relief.

Netanyahu addressed the Iranian people directly, **stating**, "We identify with the struggle of the Iranian people ... a free Iran is no dream." Israel did not just offer words; it degraded the regime's suppression apparatus. The 12-Day War of June 2025 and Israeli strikes on IRGC command centers weakened the regime's iron grip, **creating** the space for the uprising. Israeli intelligence penetration and precision airstrikes decimated Hezbollah's senior command structure in 2024, stripping Tehran of its primary retaliatory lever and **leaving** the regime strategically orphaned. Furthermore, the Israeli Air Force used F-35I "Adir" stealth fighters to dismantle the S-300 and Bavar-373 air defense networks, **proving** that the regime can no longer protect its own airspace or its nuclear infrastructure in Fordow and Natanz.

Contrast this with the leaders of the Western Left:

— **Jeremy Corbyn:** While quick to **call** for a ceasefire to save Hamas, Corbyn offered only tepid, "both sides" rhetoric on Iran. He historically appeared on Iranian state TV (Press TV) and **received** payments of up to £10,000 (~\$13,800) from the regime's propaganda arm.

— **The Squad (US Congress):** Representatives who weep for Gaza **remained** largely silent or blamed “US imperialism” for the unrest in Iran. These members consistently vote against sanctions that would target the IRGC’s financial lifelines while simultaneously advocating for the “delisting” of groups that serve as Tehran’s regional proxies.

The “Woman, Life, Freedom” movement **found** its strongest external support in Israel. Tel Aviv City Hall lit up with the movement’s slogan. Israeli civil society **launched** the “#IsraelisloveIranians” campaign.

The Left’s reaction to this solidarity was repulsion. Anti-Zionist activists **accused** Israel of purple washing or co-opting the Iranian struggle. They argued that Iranian women could not possibly want support from the “Zionist entity.” This proves that for the Left, hatred of Israel supersedes the rights of women. They would rather Iranian women struggle alone and die than accept help from the Jewish state.

Conservative modernism and regime change

The time for “containment” and “appeasement” has passed. The “Reformist” illusion is dead. The Left’s worldview has collapsed into a morass of antisemitic conspiracy theories and apology for tyranny. We must look to a new path: **conservative modernism** and **decisive intervention**.

The solution to the Middle East's chaos is not the Left's "secular totalitarianism" nor the Islamists' "theocratic totalitarianism." It is conservative modernism. This philosophy combines:

- **Economic Liberalism:** Smashing the state-controlled bonyads and cronyism of the Mullahs to empower the individual.
- **Cultural Conservatism:** Respecting tradition while rejecting theocracy; building institutions on family and property rather than martyrdom.
- **Institutional Reform:** Creating a secular state that protects rights through law, not religious fiat.

This vision aligns with the aspirations of the Iranian people, who desire a normal, prosperous nation-state, not a revolutionary cause.

The Left screams that intervention causes chaos. We argue that the *regime's existence* causes chaos. A **smart intervention** strategy is the moral and strategic imperative: The US must provide direct-to-cell satellite internet (Starlink) to break the regime's digital blockade, allowing the revolution to organize. Israel and the West must decapitate the IRGC leadership and destroy the "repression machine" (Basij centers, logistics), tipping the balance of power to the street. The West must recognize a transitional council led by figures like Reza Pahlavi, who commands the

The fall of the Islamic Republic will shatter the Red-Green alliance. Without Tehran's oil money and ideological backing, groups like Hamas and Hezbollah will wither. The Western Left will lose its primary "anti-imperialist" hero.

The evidence is damning. The Western Left has become the useful idiot of Islamic fascism. They march for Gaza because they hate Israel. They ignore Iran because they hate the West. They smear the Iranian opposition because they hate freedom.

Their hypocrisy is not accidental; it is foundational. By aligning with one of the most reactionary, misogynistic and homicidal regimes on the planet, the Left has forfeited its moral authority. They are not champions of the oppressed; they are the public relations wing of the oppressor.

We must reject their "anti-war" slogans, which are nothing more than "pro-regime" demands. We must stand unequivocally with the people of Iran and the State of Israel. The game is over. The "Reformists" are dead. The Left is exposed. The only path remaining is the total collapse of the Islamic Republic and the liberation of the Iranian nation from the twin plagues of Mullahs and Marxists.

The views expressed in this article are the author's own and do not necessarily reflect Fair Observer's editorial policy.

FAIR OBSERVER, 401 HARBOR BLVD, DUBLIN, CA
94002, USA